

Množica je bila sportno razpoložena, in ves čas ni prišlo do nobenega incidenta, kar je znamenje, da se znajo naši ljudje sijajno zdržati. Najboljša borba celega večera je bila, ko je zmagal Lindy Kotnik napram Stanley Yaegru. Napram postavnemu Eddie Simončiču, ki je brat znanega roko borca Frank Simončiča, je nastopil neki zamorski nasprotnik, ki pa ni bil dovolj močan za slovensko pest in je bil od Simmsa poražen. Iztekme je bil izključen Ralph Martin, ker je bil njegov nasprotnik pretežak.

Bil je izvrsten večer, in

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

NO. 31. Thu. Feb. 6th, 1930.

Ljudsko štetje v Ameriki.

Ustava Zedinjenih držav naklada kongresu dolžnost, da slednji odredi, da se vsakih deset let prešteje prebivalstvo Zedinjenih držav. To ljudsko štetje se bo vršilo letos, in vlada iz Washingtona nam neprestano pošilja spise in pojasnila, da obvestimo naše čitatelje glede gotovih točk, ki naj razložijo kako se vrši ljudsko štetje.

Ljudsko štetje se bo začelo v mesecu aprilu, letos. Vsak prebivalec Zedinjenih držav je postavno dolžan odgovoriti na gotova vprašanja. Na vaš dom ali v vašo trgovino bodo prišli uradni popisovalci, ki vam bodo stavili gotova vprašanja.

In jako važno je zlasti glede točnega štetja prebivalcev, da vsakdo ve, kakšna vprašanja mu bodo postavljena, tako da se lahko že naprej pripravi na enaka vprašanja in jih bo pozneje lahko točno odgovarjal, ko pride zvezni popisovalec k njemu na dom.

Debatna, kakšna vprašanja se naj stavijo prebivalstvu, je trajala mnogo mesecev. Razne organizacije so nasvetovale t ali ona vprašanja. Nekaj teh je števni odbor sprejel, nekaj jih je pa zavrgel. Danes je gotovo, da bo sledečih 24 vprašanj stavljenih vsakemu prebivalcu Zedinjenih držav:

Prvo vprašanje, stavljeno vsakomur v hiši ali bivališču, kjer se nahaja, bo: Ali je on družinski glavar v hiši, in če se nahajajo drugi stanovanjci v isti hiši, bo sledilo nadaljnje vprašanje, so ti ostali prebivalci sinovi, hčere, sestre, brati, sorodniki sploh, ali samo občni stanovanjci v dotični hiši.

Drugo vprašanje, ki bo stavljeno, je ali je vprašani lastnik stanovanja, to je, ali lastuje hišo ali bivališče, ali pa je samo najemnik. Ako je stanovalec lastnik hiše, tedaj ga bodo vprašali, koliko je hiša vredna. Ne bodo vprašali, koliko je plačal, pač pa samo, koliko znaša vrednost hiše.

Ako pa ne lastuje stanovanja ali hiše, tedaj bo moral navesti, koliko plačuje vsak mesec najemnine.

Nekaj čisto novega bo sledeče vprašanje, katerega niso stavili še nikdar prej prebivalcem Zedinjenih držav, kadar so šli ljudje: "Ali imate radio v vaši hiši?" Na to vprašanje ne bo treba podrobno odgovarjati, pač pa boste samo izjavili, ali imate v hiši radio ali ne. Vlada bi rada dognala, kako se ljudje zanimajo za radio aparate, in koliko jih je danes v ameriških hišah.

Včasih je oče na farmi, družina pa v mestu, ali so sinovi na farmi, oče in mati v mestu. Vprašali vas bodo tozadevno in odgovorite, kakor je prav. Nadaljnje vprašanje je, da izjavite uradniku u kakega spola ste, da se dožene, ali je več moških ali ženskih v Zedinjenih državah. V isti oddelek spada tudi vprašanje, ali ste belega plemena, zamorec, Kitajec ali pripadnik tega ali onega naroda. Naši ljudje naj odgovarjajo, da so Slovenci.

Naslednje vprašanje je glede vaše starosti. Vprašali vas bodo za vaš rojstni dan. Ali ste poročeni, samski, razporočeni. Koliko ste bili stari, ko ste se prvič poročili?

Vprašali vas bodo nadalje, ali ste hodili v šolo, v kakšno šolo, ali ste bili morda v višji šoli, na vseučilišču? Ako niste bili v šolah, vas bodo vprašali, če znate pisati in čitati.

Jako važno za naš narod je, da odgovorijo na sledeča vprašanja pravilno: Rojstni kraj! Vprašali vas ne bodo za vas, faro ali občino, kje ste bili rojeni, pač pa za državo. In tu morate vselej odgovoriti, da ste Slovenec, rojen v Jugoslaviji. Leta 1920 je tisočero Slovencev in Hrvatov v Ameriki, ko se je vršilo zadnje ljudsko štetje, odgovorilo napačno s tem, da so izjavili, da so bili rojeni v Avstriji.

Tak odgovor je imel silovito posledico, za naš narod v Ameriki, poleg tega pa za vaše sorodnike v stari domovini. O tem se je že mnogo pisalo, toda želimo še enkrat ponoviti natančno v prihodnji številki.

DOPISI

Collinwood, O. — Današnji namen mojega dopisa ni nič drugega, kot izbrati nam ženskam vedno predbačivo: no radovednost. Zato si jo jaz danes drznem toliko izbrati, da želim in si drznem poizvedeti od društva Ilirija, kje so ostale one druge slovenske pesmi, katere so bile označene za 11. radno program. Oh, le kje so ostale najlepše pesmi, kot: Triglav, Vjeteja, ptičja tožba in druge? Mesto njih smo pa zaslišali igranje in petje na ploščo in v uri slovenske pesmi. Saj plošče poslušamo in igramo že leta in leta in že skoraj pri največjih družinah jih imajo, da jih lahko igrajo, kadar hočejo. Ne pa da bi bilo treba zato čakati druge ure v nedeljo popoldne, da se jih sliši na radio.

Dasi radi plošče same nimamo nič, saj je bila dobra, ali tega pa jaz nisem pričakovala, da bi morali mesto društva Ilirije, mesto tako mile slovenske pesmi, in to tak zbor, kot je Ilirija, pa poslušati plošče. Jaz sem vedno mislila, da se to, kar je naznanjenega v programu, tudi izvrši. Pa gredo ti naši Collinwoodci in nas prikrajsajo za najboljše. Ali so morda mislili, da ne bomo vedeli, da nam doni na uho glas iz plošče, ki jo oni niso imeli na programu?

Upam, da mi pevci Ilirije ne bodo preveč zamerili radi te moje radovednosti. Prosim tudi, da bi nam eden ali drugi od pevcev to razjasnil, da bomo na jasnem vsi, ki smo bili presenečeni radi tega. Saj jaz mislim, da je več takih ra-

dovednežev, kot sem jaz. Že sama sem jih več slišala, ki se pritožujejo radi tega.

Tem potom pa izrekam vsem pevcem in pevkam društva Ilirije in njih vodjo Mr. M. Rakarju najlepšo hvalo in priznanje za pesmi, ki so nam jih zapeli. Res je pravi užitek poslušati tako mило slovensko pesem od tako močnega zbora, kakor je zbor Ilirija.

Hvala tudi drugim, ki so sodelovali pri omenjenem programu, kot Miss Ljubljana in njen brat Rudy in Mrs. Oswald.

Margaret Kogovšek,
15606 Holmes Ave.

Newburg. — Popravek k poročilu S. D. Dvorane v Newburgu, katero je bilo objavljeno 31. januarja t. l. Pomota je bila napravljena od moje strani in ni zakrivilo uradništvo pri tem ničesar. Glasiti bi se moralo:

Tajnik poroča o celoletnih dohodkih in stroških. Isto blaginjak. Nato poroča nadzorni odbor, ki je bil tudi navzoč, da je bilo uradovanje točno in pošteno.

Pri tem jaz mislim, da bi ne smelo priti do debate, da se računni ne sprejmejo; kar je pa bilo takoj na dnevnem redu, da se računni edino vzamejo na znanje. Ni bilo pa osebe navzoče, ki bi imela kaj pripomniti k temu, zakaj se računni vzamejo samo na znanje, ne pa sprejmejo. Računne vzeti na znanje pomeni, da nekaj še ni dokončanega. Tukaj se je pa glasilo, da je vse v redu, nazadnje je pa prišlo, da je bilo poročilo sprejeto in to le z majhno večino. Tukaj je bila točka iz dnevnega reda in takim osebam se priporoča, da bolj pazijo na dnevni red.

Joseph Zadnik.

Slovenski dom, Collinwood.

Na skupnem zborovanju starega in novega direktorija Slov. doma na Holmes Ave. so bili izvoljeni v gospodarski odsek sledeči: Anton Baraga in Andrew Lokar, ter Lovrenc Leskovec in Louis Walter k nadzornikom. Redne seje direktorija se vršijo vsak drugi petek v mesecu ob 7:30 zvečer, delniške seje pa vsake tri mesece.

Prva delniška seja se vrši dne 30. marca ob dveh popoldne, na kateri seji ima odbor za pravila predložiti delničarjem v razpravo nekatere točke pravil, ki so bile na letni seji oddane odboru v popravki. Ker so to važna vprašanja, da se pravila docela izpopolnijo, je priporočljivo, da prihodnja delniška seja o tem razmotriva, predno jih odobri ali zavrne na svoji prihodnji seji v marcu.

Tajnik.

NEKDAJ UBOGA DIJAKA, A DANES...

Na svečani večerji kraljevskega medicinskega društva v Londonu, ki ji je predsedoval ministrski predsednik MacDonald, so se udeleženci zelo čudili nenavadni domačnosti, s katero sta se razgovarjala MacDonald in kraljev telesni zdravnik lord Dawson. Na vprašanje predsednika medicinskega društva je MacDonald odgovoril: "Predstavljajte si, da sva bila midva oba pred 40 leti revna dijaka. Oba sva izkusila težko življenje in tudi pravo bedo. Nekega večera sva se od sestanka pri nekem prijatelju vračala domov 4 kilometre daleč kar peš, ker nisva imela denarja za tramvaj. In potem sva se lepega dne zopet našla leta 1924. v palači Buckingham, Dawson kot kraljev telesni zdravnik, v svoji svečani uniformi ves pošten z zlato, jaz pa kot prvi šef vlade britanskega kraljestva."

VESTI IZ DOMOVINE

V Ljubljani je umrl g. Fran Peterca, večletni knjigovodja pri tvrdki L. Mikuš. Istotam je umrla tudi ga. Ivana Valenčič, vdova po semeniškem vratarju.

V Stražiščah pri Kranju je umrla ga. Marija Bašar, rojena Gorjanc, stara 64 let.

Novi grobovi v Celju. Dne 11. januarja je umrl Na okoli 9. biviš trgovec Josip Matič v starosti 80 let. V celjski bolnici je umrla 12. januarja 59-letna posestnica s Polzele ga. Marija Plavc. Dne 13. januarja je izdihnil v bolnici 75-letni žagar Kristijan Mozer s Frankolovega. Bil je skozi 5 let uslužben pri lesni tvrdki Brinove v Celju. V celjski bolnici je preminula 80-letna občinska uboga Marija Zupanc iz Žusma.

V Osencu pri Celju je po kratki in mučni bolezni umrla ga. Alojzija Štor, po domače Barokarjeva. Pokojnica je bila blaga žena in plémenitka mati.

Izsléden hajduk. Nekdanji sloviti hajduk Ilija Uskokovič, na katerega je bila razpisana velika nagrada, je bil te dni izsléden v rudniku Trepč pri Kosovski Mitrovici. Spoznal in aretirala ga je neki orožnik, ki ga je že poprej lovil. Pred dvema leti je Uskokovič odsedel dve in pol leto, nato pa je ušel pred policijskim nadzorstvom, tako da ga niso mogli več izsléditi. Uskokovič se je klatil okrog pod napačnimi imeni in iskal dela. Našel ga je pri angleški družbi, lastnici rudnika Trepče. Tam je bil sedaj tudi ujet. Odveden je bil v Kosovsko Mitrovico, odkoder ga bodo prepeljali v Podgorico in Cetinje.

Ivan Vernik. Po mučni in dolgotrajni bolezni je umrl v Ljubljani trgovski sodnik tvrdke I. C. Mayer g. Ivan Vernik v 63. letu starosti. Pokojnik je bil eden naših najbolj pomembnih zbirateljev znamk in navdušen pristaša filatelističnega gibanja. Njegova velika in bogata zbirka je znana daleč naokoli. Pokojnik je bil s svojimi pridridla zvonce, ki zvonijo le, če se vanj vrže en penny, je dal v liste oglas, da proda svojega psa fine pasme za zelo nizko ceno. Seveda so ljubitelji psov kar trumoma prihajali k njej. Vsakdo njih pa je seveda vrgel v zvonec po en penny. Na glas zvonca se je miss D. pojavila pri vratih in z jokajočim glasom pripovedovala, da je nenadoma umrl njen mož in da je tudi pes od žalosti poginil. Ginjen radi te žalostne novice je vsak kupec začel tolažiti in pri tem seveda pozabil na penny, ki ga je vrgel v zvonec.

V nekaj dneh se je ujelo na lim precej kupcev in vsak večer je podjetna gospodična praznila zabojček, v katerega so metali denar. Ko s psom ni mogla več "izhajati," je dala v liste oglas, da proda poceni popolnoma nov smoking. Zopet so prihajali kupci, toda miss D. jih je odpravljala s tužnim in jokajočim glasom, pripovedujoč, kako je njen mož nenadoma umrl in da je na mrtvaškem odru oblečen v smoking. Zopet so jo kupci tolažili in odhajali, puščajoč vsak po en penny v zvonce.

Nekaj dni pozneje je dala miss D. v liste, da prodaja krasno angorsko mačko za nizko ceno. In zopet so prihajali kupci, zopet je moral ubogi mož umreti in z njim vred od žalosti seveda tudi mačka in zopet je miss D. praznila zvonec. Kdo ve, koliko časa bi to trajalo, če bi končno le ne zasledili te res zanimive uporabe novega patenta. In sedaj bo morala miss D. pred sodiščem razjasniti prednosti novega patentnega zvonca.

V Gorici je umrl g. Anton Adolf Mlekuš, trgovec in posestnik v Bovcu na Goriškem. Jurklošter. Umrla je v petek 10. januarja zjutraj velegledna ga. Helena Grad, posestnica gostilne in mesarije v Jurkloštru "na Glažuti," in vdova po pokojnem Antonu Gradu. Zapušča edino 12letno hčerko Dragico.

Na Lancovem pri Radovljici je 13. januarja umrla 85 let stara Marija Šušteršič, mati vzorne redovnice č. s. Metodijske, ravnateljice meščanske šole v Lichtenturnovem zavodu v Ljubljani.

Nagla smrt. V Ljubljani je umrl v bolnici nagle smrti A. Kozamernik, delovodja s Celovške ceste. Peljal se je s tramvajem v bolnico, ker se je čutil zelo slabega. V tramvaju pa mu je pred Mestnim domom prišlo nenadoma zelo slabo in Kozamernik se je zgrudil. Preneli so ga na reševalno postajo, ta pa ga je z avtom prepejala v bolnišnico, kjer je kmalu zatem umrl. V bolnišnici so ugotovili, da je umrl za oslabelostjo srca. Kozamernik je bil star 60 let in oče večje družine.

Krvava deška igra. V Vinokovcih se je pripetila te dni težka nesreča. Na dvorišču pekovskega mojstra Neumana sta se igrala 20-letni vajenec Čolič in 15-letni Schuster. Vajenec sta za novo leto dobila nekaj napitnine in vajenec Schuster je kupil za ta denar otroško pištolo, s katero sta se zvečer igrala. Dečka sta hotela preskusiti, kako daleč gre krogla. Čolič je stopil 30 korakov vstran od Schusterja in ga pozval, naj ustrelji proti njemu, češ, da bo videl, če krogla tako daleč nese. Schuster je brez pomisleka ustrelil. Čolič se je tik pod srcem ranjen zgrudil na tla. Čolič je nato vstal in sam šel v bolnišnico, kjer so ga operirali. Rana k sreči ni nevarna in bo fant gotovo ozdravel.

Mornar utonil v Savi. Pri poglabljanju Save, ki ga vrši tehnični oddelek v Sisku, je blizu občine Orle pri Sisku utonil 22-letni pomožni mornar Peter Mihelič. Čoln je zašel pri delu v savski vrtinec. Dva mornarja v čolnu sta hotela vreči sidro v vodo. Čoln se je prevrnil in Mihelič je padel v vodo. Čeprav je bil dober plavalec, je vendar utonil.

Jubilejno leto Kočevarjev. Žalivši smo novo leto, ki je za Kočevarje takorekoč jubilejno leto. Od 1. do 4. avgusta se bo vršila v Kočevju velika proslava, jubilej 600-letnice, odkar so se kočevski Nemci naselili na našem ozemlju. Kočevarji se to pot zelo pripravljajo, da bi ta jubilej dostojno proslavili.

Na Rakeku je umrla 72-letna Marija Maček.

PRETKANA GOSPODICA

Na Nizozemskem ho začeli po stanovanjih uvajati take zvonice, ki pozovne le, če se vrže vanje kovinski denar. To so napravili radi tega, da se ljudje rešijo nezaželenih obiskov. To novost so začeli sedaj uvajati tudi v Londonu in neka Miss D. je prišla na izvirno misel, da ta nov patent izkoristi na zanimiv način.

Ko je na svojih vratih pridridla zvonec, ki zvonijo le, če se vanj vrže en penny, je dala v liste oglas, da proda svojega psa fine pasme za zelo nizko ceno. Seveda so ljubitelji psov kar trumoma prihajali k njej. Vsakdo njih pa je seveda vrgel v zvonec po en penny. Na glas zvonca se je miss D. pojavila pri vratih in z jokajočim glasom pripovedovala, da je nenadoma umrl njen mož in da je tudi pes od žalosti poginil. Ginjen radi te žalostne novice je vsak kupec začel tolažiti in pri tem seveda pozabil na penny, ki ga je vrgel v zvonec.

V nekaj dneh se je ujelo na lim precej kupcev in vsak večer je podjetna gospodična praznila zabojček, v katerega so metali denar. Ko s psom ni mogla več "izhajati," je dala v liste oglas, da proda poceni popolnoma nov smoking. Zopet so prihajali kupci, toda miss D. jih je odpravljala s tužnim in jokajočim glasom, pripovedujoč, kako je njen mož nenadoma umrl in da je na mrtvaškem odru oblečen v smoking. Zopet so jo kupci tolažili in odhajali, puščajoč vsak po en penny v zvonce.

Nekaj dni pozneje je dala miss D. v liste, da prodaja krasno angorsko mačko za nizko ceno. In zopet so prihajali kupci, zopet je moral ubogi mož umreti in z njim vred od žalosti seveda tudi mačka in zopet je miss D. praznila zvonec. Kdo ve, koliko časa bi to trajalo, če bi končno le ne zasledili te res zanimive uporabe novega patenta. In sedaj bo morala miss D. pred sodiščem razjasniti prednosti novega patentnega zvonca.

LENINOV TRUPLO JE KLJUB BALZAMIRANJU RAZPADLO

Bivši ruski državni svetnik Orlov je pričel priobčevati spomine, v katerih opisuje tudi zgodbo, nanašajočo se na Leninovo truplo, ki so ga balzamirali, da bi ga ohranili kljub balzamiranju razpadlo. Neki harkovski visokošolec je vprašal svojega profesorja, zakaj je Leninovo truplo razpadlo. Zato, ker je bilo slabo balzamirano, je odgovoril profesor. Zaradi te izjave, je bil profesor takoj odstavljen. Vendar je pa dobil zadoščenje, kajti ko vesti o Leninovem truplu le niso hotele utihniti, je naročila vlada profesorju Abrikovu, naj spravi to mučno zadevo s sveta: Abrikov je pa odločno zahteval, naj mu dodeli odstavljene harkovskega profesorja, ki je poznan kot eden najboljših zdravniških strokovnjakov. Orlov pripoveduje, kaj sta doživela učenjaka v Leninovem mavzoleju. Ko sta odprla Leninovo krsto, sta našla Leninovo truplo gnilo in strašno nabreklo. Celih šest dni sta delala učenjaka v mavzoleju in ves ta čas nista od gnusa ničesar jedla. Leninov mavzolej je stražila cela stotnja vojakov. Neke noči pa so prišli v mavzolej drugo truplo, najbrž kakega vojaka. Skrivaj so pa odnesli iz mavzoleja gnilo Leninovo truplo. Čez šest dni se je zgodil čudež. Gnilo Leninovo truplo se je naenkrat pojavilo kot dobro ohranjena mumija.

IZNAJDBA MOTORJA, KI GA GONJO SOLNČNI ŽARKI

V Samarkandu je sestavil mladi ruski inženir Risopoloženski motor, ki ga bodo gonili solnčni žarki. Ruski listi javljajo, da razvija motor do 210 konjskih sil. Iznajditelj noče izdati skrivnosti svoje iznajdbe, dokler ni motor popolnoma izdelan. Inženjer je uverjen, da mu pojde vse po sreči in da bo mogel svetu čez nekaj mesecev izdati svojo veliko iznajdbo.

Pozor: Oklic!

Iščejo se vsi živeči sorodniki pokojnega C. B. Westa, ki je umrl 16. februarja, 1910. Dediščino morajo zglasti do 16. februarja letos. Če kdo ve za kakšnega, še živečega sorodnika umrlega, naj to sporoči. Najboljše pa je, če se dediči sami zglastijo na 16. februarja in pridejo po svojo dedščino.

Vir poštenja

je v vsakem podjetju glavna stvar. Kakor bistar studenec, tako se odlikuje naša postrežba. Poštena in prijateljska postrežba je in vedno bo naše geslo.

Louis L. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 East 81st St.

Tel. Michigan 7420

V NEWBURGU

Če verjamete, al' pa ne...

Oni večer je stopil v urad prijatelj Jože Pograjc. V prvem hipu sem mislil, da je prišel naročit poročna vabila, pa me je prišel samo vabit na veselico, ki jo priredi "vesela družba" v Mervarjevi dvorani. Tako sem bil vesel povabila, da sem ga celo pozabil vprašati, kdaj se bo ta veselica vršila. Pa bo Jože že še povedal to o priliki.

Jože jih ima vedno dosti za ušesom in tako sem ga "shecal," da mi jih je en par povedal. Obe sta ribniški in ne vem, kje jih je dobil, ker Jože Ribnice še svoj živ dan ni videl, razen naše clevelandske. Pograjc je prava žužemberška korenina, kar on tudi nikdar ne taji. Torej Jože mi je povedal to-le:

Nekje pri Ribnici so napravili novo cerkev. Ko je bila cerkev gotova, se cerkveni ključarji zbero k posvetovanju, kje bi kupili podobne svetnikov in tudi eno veliko podob Kristusa za veliki oltar so rabili. Pa je obveljal predlog modrega očaka, da se najprej kupi kip Boga, s svetniki pa se počaka, dokler se kaj več denarja ne nabere. Izbran je bil poseben odbor in ta se je odpravil v Ljubljano k kiparju. Tam povedo svoje želje, kaj bi radi, in kipar jim zardi, da ima v zalogi prav tak kip Kristusa, kot bi bil primeren za njihovo cerkev. Samo to morajo povedati, ali naj bo Bog živ ali mrtev. (Kipar je mislil pri tem, ali naj jim da tak kip, da bo imela podoba odprte ali zaprte oči). Na to vprašanje pa možaki niso bili pripravljeni, domov pa tudi nikazalo, da bi šli vprašati za navodila, pa se eden, ki je bil najbolj kusten, oglasi:

"Vajste kaj, kar živega nam prodajte. Če ne bo ta pravil, ga bomo pa ubili."

Potem mi je Jože dal za nameček pa še to:

Dva Ribničana sta šla k spovedi in župnik jima je dal za pokoro, da morata iti peš na božjo pot k Mariji Pomagaj. In da se bosta vsaj malo pokorila za svoje grehe, morata dati vsak po en fižol v čevlje. Pokora je pokora in treba jo je do pičice izpolniti, kar sta tudi naša dva možaka storila in se podasta nekega jutra čez Dolenjo vas in dalje proti Ljubljani. Potoma se pogovarjata in eden začne jamrati, da ga fižol grozno tišči v noge in je začel na vso moč šepati. Enemu pa ni bilo nič in jo je kaj korajžno praskal po prašni cesti.

Vpraša oni, ki je fižol žulil: "Krota, kaj tebe nič fižol ne tišči?"

"Kaj me bo tiščal," se odreže drugi. "Jaz sem ga dal, preteto ne bodi, predno sem ga dal v čevlje, skuhati."

Večkrat dobim od naročnikov gradivo za to kolono. Toda nekatere so take, da se jih ne more priobčiti, so malo preveč popoprane, kakor se reče. Torej, prosim, naj ne bo nikdo užaljen, če "njegova" ne bo zagledala svetlega dne v tej koloni. In je tudi stvar taka, kar se nemu dopade, se drugemu ne. Časopis pa mora gledati, da v kolikor je mogoče, da ustreže vsem. Saj nekateri že itak pravijo, da ga Jaka preveč "poka." Toda, kakor rečeno, brez zamere, pa kaj drugega pošljite, bom rad priobčil, če je le za v list in če ima kaj zdravega humorja v sebi. Na tako "vižo," kakor sta današnji Pograjcovi, so orajt, in kar sem ž njimi!

SVETLOBA IN SENCA

Povest

Vso pot proti domu so jih navdajala ta slovesna čuvstva, tako tajnostna in sveta, da jih niso mogli, niso hoteli oblačiti v posvetne besede. Molče so hodili kakor v strahu, da bo razgovor razgnal sladke misli.

Starejši pa so govorili o procesiji, kako krasno da se je izvršila.

"To se pa res mora reči," je dejala Rozala, "da hodi jo moški bolj dostojno kakor ženske; tam počasi, mirno in paroma, pri ženskah pa pririvanje in nobenega reda."

"Ker so ženske pobožnejše," je dejal Bric. "Vsaka se boji, da jo bo Bog prezrl, če se ne pririne zadosti blizu."

Doma so dobili otroci pirov in kolača; a ni jim šlo posebno v slast.

"Trudni so; zato so tako mirni," je dejal Tone. Otrokom pa se je zdelo, da razumejo zdaj vse drugač, vse lepše svojo večerno molitev, in lepe misli, ki so se jim vtisnile neizbrisno v mehka srca, se jim prelile kmalu v sladke sanje. V polusnu je se iztegnil Gašperček roko, da bi objel angela variha, ki je ležal zraven njega in ga gledal z milimi očmi rajne matere.

To je bila vesela Velika noč. Vse je bilo tako mirno in slovesno, po hiši vse pospravljeno in snažno. Ko so se vrnili čali od maše, je prijel Gašper sestro za roko in jo peljal na pokopališče.

"Tu leži mama," je dejal in snel klobuk.

"In tu ata," je dejala sestra. Njej je bila podoba staršev v nekak megle zavita, da jih ni mogla prav razločevati. Drugač Gašper; temu se je še vedno milo storilo, kadar se je domislil mamice; očetu se pa ni rad spominjal. Iz in ga ni nikoli omenjal. Iz molila sta en očenaš, in Gašper je dejal, da bo mama enkrat zopet vstala, in vzdihnil.

"Da bi bilo le res," je dejala sestra. "Ali veš ti kdaj?"

"Tega ne ve noben človek; ampak na sodnji dan bomo vsi vstali."

"Da bi bil le že kmalu sodnji dan!" je vzdihnila Jerica. "Oh, kako si ti otročja!"

Je dejal Gašper in popravljal gladke bele kamenčke, ki se obrobjali gomilo.

Tonetu, ki je bil zapazil, da sta šla otroka sama na grob, se je zdelo to kakor nekaj opomin, da morda ne ravna zadosti ljubeznivo z varovančema, in zbuja la so se mu v spominu poslednja naročila naročila rajne Jerice in zavesti svoje odgovornosti. Prav odleglo mu je, ko je videl kmalu Gašperja in Jerico vesela v veseli družbi.

Praznično se je kmalu oblekla vsa narava. Vrta so stali vsi v cvetju, in mej. Tone in Bric sta razlagala, da tam cvete črešnja, tam jablana.

"Kaj pa ta cvet, Gašper? Poduhaj!" je dejal Bric.

Gašper je poduhaj, pogledal nezaupljivo in menil, da smrdi.

"Je mogoče," je dejal Bric. "To je hruska; cvet ne diši sad pa vsem ljudem."

"Tudi les je dober," je dejal Tone; "rdečkast, trd, najbolj od drobnice."

"Tam po Stegnah, poglej rumen cvet."

"To je pa dren."

"Ta je šele trd ta," je dejal Tone; "za strugarja pa imeniten. No, o Božiču ste jedli drenulje. Ali niso bile sladke?"

"Tako," je dejala Jerica. "Saj je skoraj sama kost."

Pod toplimi žarki zlatega solca se je bujno razvijalo

listje in cvetje, tako da je postal prostorna zemlja skoraj pretesna; vmes pa so frčale in cvrčale in letale in gomezele drobne živalce, ki jih je bila pomlad privabila k pogrneni mizi.

"Kaj pa tvoje čebele, Tone?" je vprašal nekega večera Bric. "Ali bodo kmalu rojile?"

"Če ostane lepo vreme," je dejal Tone, "te dni enkrat. V dveh panjih že pojo matice. Gašper jih je že slišal."

"Saj samo čivkajo," je dejal Gašper, "in nekatere kar regljajo."

"Ali te je že katera pičila?"

"O, že."

"Mene so že tako opikale," se je bahal Janezek, "da sem imel glavo kakor bučo, pa nisem nič-jokal."

"Ali misliš ti, da sem se jaz?" se je ponesel Gašper. "Jerica se je pa jokala in sedaj se še muh boji."

"V enem panju jih je že preveč," je pripovedovala Jerica. "Tiste, ki ne morejo noter, se kar po korusljih zunaj nabirajo. En panj pa ima, mislim, razpokano brado; čebele si zatikajo noge, da ne morejo odleteti in kar tam okrog brne."

"Torej le glejta, da nam kak roj ne uide," je dejal Tone.

"Lani," je dejal Janezek, "sem jih jaz z bezgovo brizgalnico škropil, da niso letele previsoko."

"Jaz pa sem na koso tolkal, da niso šle predaleč," je dejala Anka.

"Velike sitnosti in velika zamuda," je dejal Tone, "delo za stare ljudi. Jaz jih imam samo za spomin na očeta, in če mi kak roj uide, ne pojdem za njim."

Druga dne je pa vendar pripravljala Tone prazne panje za sprejem rojev. Snažil jih je in drgnil z zelenim smrečjem in dišečo meliso. Gašper in Jerica sta sverlo gledala in čakala, kaj da se bo zgodilo. Solnce je pripekalo, čebele so nemirno letale, in otroka sta hodila nepokojna z dvorišča k uljnkaju in nazaj, Gašper predrzen zelo blizu do čebel, Jerica previdno do gotove razdalje, s trdnim sklepom, da ne bo mahala, če jo napade kakšna čebela, in vedno pripravljena prelomiti ta sklep.

"Tisti panj, na katerem je bil naslikan petelin, je najbolj šumel."

"Na petelina glej," je dejal Gašper Jerici. "Jaz grem po brizgalnico."

"Jaz grem pa po rene v kuhinjo," je dejala Jerica, ki ni hotela ostati sama v bližini teh hudih muh. — "Jaz bom zvenkljala, to tudi pomaga."

Gašper je prinesel brizgalnico in si pripravil blizu uljnaka kotličke vode; Jerica se je postavila z dvema renama za brata. Čebelam pa se ni nikamor mudilo, samo šumele so, tako da sta se otroka že naveličala čakati in sta se začela poditi po trati. Ko pa je šlo na poldne, je v petelinovem panju vse utihnilo; skoraj vse čebele so se bile poskrile. Naenkrat pa se je vzdignil šum, in kakor temno siva tekočina so se ulile čebele skozi žrelo.

"Kipi, kipi!" je vpila Jerica in cepetala z nogami in tolkla z renami. "Hitro, hitro! Vse pojdejo čez!"

Tone je tekkel s panjem, Gašper z brizgalnico nad roj, ki se je vzdignil, krožil nekaj časa nad uljnkajem in obvisel kakor živ koruselj na veji nizkega drevesa. Ko so se pomirile čebele, je nastavljal Tone odprt novi panj, udaril z omelem na vejo in ogrenil je skoraj vse čebele; nekatere je še ometel k drugim, ali pa kar z roko pobral. Gašper je stal prav blizu, in dasi mu je tolkal srce, se je vendar prema-

gal in ni mahal z rokami. Jerica, ki je stala bolj oddaljena, je izgubila ves pogum, ko so jo začele obletavati čebele. Vrgla je rene na tla in je mahala in bežala in čebele za njo. Ena ji je tako pihnila v rdeče lice, da jo je mraz izpreletel. Odbila je živalco in tekla in vedno se ji je zdelo, da ima ves roj za seboj. Ko pa je prihitela iz veže Mana na pomoč z bakrenim gorcem za na rano in jo začela milovati, jo je posilil jok in hudo se je zasmilila sama sebi. Teta je izdrla željo, ohladila rano in jo namočila z arniko; vmes se je jezila na grde živali, ki še domačih ljudi ne puste pri miru.

"Ali si jim ti kaj storila, Jerica?" je vprašala.

"Nič," je ihtela deklica, "samo stala sem tam in bala sem se."

"Kaj pa mahaš kakor motovilo!" jo je karal brat Gašper. "Na meni jih je sedelo več ko deset, pa me ni nobena pičila. Drugič pa nikar zraven ne hodi!"

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Naperjena obtožba proti Kohlerju

Madison, Wis., 5. febr. Najvišja sodnija države Wisconsin je danes odločila, da se mora governor države Wisconsin, Walter J. Kohler, zagovarjati pred okrajno sodnijo v svojem mestu, da pove sodniji, zakaj je potrošil tako ogromno s v o t o denarja za svojo izvolitev. Prvotna sodnija, to je, okrajna sodnija, se je izjavila, na pritožbo državnega tajnika, da se mora governor zagovarjati, toda odvetniki governorja so zadevo prenesli na najvišjo sodnijo, ki je odločila, da ne sprejme slučaja, pač pa naj okrajna sodnija začne z obravnavo. Progressivni republikanci v Wisconsinu trdijo, da je gov. Kohler pred svojo izvolitvijo potrošil nad \$100.000 za kampanje stroške, kar je proti tozadevnim državnim postavam.

Zvezna vlada dobiva vedno več davkov

Iz Washingtona se poroča, da znaša skupna svota dohodninskega davka, katerega so plačali ljudje v prvi polovici fiskalnega leta 1930 za \$171.000.000 kot v istem času pred enim letom. Zvezna vlada je dobila v prvih šestih mesecih fiskalnega leta \$1.864.602.927 dohodninskega davka.

Mestni manager Morgan bi rad dobil pomočnika

Kar smo pričakovali, se je že zgodilo. Novi mestni manager Dan E. Morgan, je zahteval od proračunske komisije, da mu imenuje pomočnika, ker sam ne more izdelovati dela. Dočim je Mr. Morgan še primeroma mlad in poln življenja, je bil prejšnji manager Hopkins star 62 let, pa je sam vse delo vršil. Toda Morganu so zavrnili njegovo zahtevo, ko je župan Marshall izjavil, da mora biti Morgan dalj časa v svojem uradu, da se spozna z vsemi dolžnostmi in nosli, katere mora opravljati, potem pa zopet lahko pride s svojo zahtevo, ako v resnici ne bo zmožen sam vršiti dela. Novi manager pravi, da ima njegov urad mnogo opravil s tehničnimi in inženirskimi zadevami, na katere se on ne razume, zato pa potrebuje pomočnika. Hopkins je vse inženirske probleme sam reševal. Dovolilo se je pa \$12.000 nadaljnih stroškov za managerski urad na leto. Kot je videti znajo republikanci prijeti na pravem mestu, tam, kjer kaj nese.

MALI OGLASI

Izredna seja

V petek, 7. februarja, 1930, se vrši izredna seja direktorija S. N. Doma. Pričetek ob 8. zvečer. Ker je na dnevnem redu važna zadeva, se prosi vs direktorje, da so gotovo navzoči. — Tajnik.

Vabilo!

Društvo sv. Kristine, št. 219, KSKJ v Euclid, Ohio, vabi prav prijazno vse rojake in rojakinje, od blizu in daleč. Pridite 8. februarja ob 7. uri zvečer. Imeli bomo pravo domačo zabavo, in prav lušno bo za vse!

Točno ob sedmi uri zvečer bo glavni predsednik kazal filmske slike proslave 35-letnice K. S. K. Jednote. Bo nekaj jako zanimivega. Vsi oni, ki ste bili ob času proslave navzoči, in vsi oni, ki niste mogli priti, pridite in si ogledajte te v resnici zanimive slike. Vstopnina 50c, za otroke 15c.

Pridite vsi 8. februarja ob 7. uri zvečer na Bliss Rd. v spodnje cerkvene prostore. K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Tri sobe

se dajo v najem, z gorkoto, na 6737 St. Clair Ave. Oglasite se na 1403 E. 55th St. ali pa telefonirajte Henderson 4736. (33)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi prenos za vaš furnez, peč ali grelnik, po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

Henderson 0280. Main 7878. Garfield 1900.

Thur.-Sat.-Tue.

SE NI TREBA

nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEŽA

17105 Grovewood Ave. (Thur.)

Slovenska mesnica

največja v Clevelandu, kjer lahko kupite meso veliko ceneje kot kje drugje. Najfinejša svinjsko meso, klobase, šunke, plečeta in kar poželite. Vedno sveže, točna postrežba rojakom in nizke cene. Se priporočam

Martin Frank

St. Clair Market stolnica 18-20. (Thur.)

Odda se

v najem trgovski lokal, 21x60, v sredini slovenske naselbine. Je priročen za vsako trgovino. Za pojasnila vprašajte pri Josipu Kunčič, 15612 Waterloo Rd. (Jan. 28. 30. Feb. 1. 4. 6. 8.)

Pozor!

Priporočam se vsem rojakom v okolici in drugod za obilen obisk moje slaščičarne, katero bom odprl v soboto 8. februarja. Zelo rad bom postregel vsem gostom in odjemalcem, in bom vsakemu hvaležen za obisk.

Se priporočam vsem Slovenem in bratom Hrvatom!

Filip Raztresen

1208 Norwood Rd. (32)

Naprodaj

je lepa hiša, ima šest velikih sob, sobo za zajtrk, garažo. Hiša stara eno leto. Cena \$6800. Blizu Garfield parka. Vprašajte na 11019 Plymouth Ave.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih

Ile de France...Feb. 7 Mar. 7

Paris...Feb. 21, Mar. 21

Najkrajša pot po železnici. Vsekdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoske kuhinje. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

26 Public Square, Cleveland, Ohio.

Victor Radio-Electrola RE-45. The modern, complete musical instrument. Reproduces broadcast and recorded music electrically through new Victor electro-dynamic speaker.

\$600

Kadar kupite

VICTOR Radio

veste, kaj boste dobili. Vi veste, da Victor radia ne bodo spremenili čez noč. Vi veste, da je njegova vrednost stalna. Vi veste, da stoji za njim najstarejše in največje ime v umetnosti glasu.

Radi tega mi mislimo, da je Victor radio edini, ki ga vam mi lahko priporočamo.

Zastonj ga lahko slišite na svojem domu—in potem boste vedeli, zakaj mi ne prodajamo drugih.

Poslušajte največji radio program, ki ga je še oddala VICTOR, v vašem lastnem stanovanju, na Victor radio, v četrtek, 13. februarja, ob 10. zvečer.

Kremžar Furniture Co.

6108 St. Clair Ave.

ENdicott 2252

\$50

Za vaš stari Radio ali gramofon, ako kupite novi "Screen Grid" BOSCH

Samo za kratek čas vam nudimo to priliko. Mi smo edini slovenski zastopniki za BOSCH radio, kateri je bil, in bo Standard Radio, ko bodo drugi izdelki pozabljeni.

\$193

Kompletno z tubi

Plačajte kolikor mogoče doli, ostalo na lahka odplačila. Sedaj boste lahko imeli Screen Grid Radio BOSCH izdelka za ceno, katero ste plačevali za povprečen radio izdelek.

Slovenski radio program vsako nedeljo na WJAY

Henderson 0465 je naš telefon

Pokličite nas in mi vam ga brezplačno pripeljemo na vaš dom na poizkušnjo

FrankCerne

CREDIT JEWELRY, RADIO AND MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.

Zakaj si podaljšati bolezen?

\$10.00 X-žarki preiskava za \$1.00

Za hitro in gotovo olajšanje akutnih in kroničnih boleznih, moških in žensk, se posvetujte z Doktor Bailey-jem, ki je z uspehom zdravil tisoče ljudi v zadnjih 30 letih. Vse bolezni v krvi, koži, tumorih, strupenosti žil, v želodcu, pljučih, odprtih ranah, visok pritisk krvi, ledice, kronično gnajenje, hitro ozdravimo. Ker se nahajamo v kraju, kjer ni drag rent, imamo lahko nizke cene. Če se sami zdravite, ali rabite zdravila nepravilno, je nevarno.

Doktor BAILEY "specialist"

Soba 402, 737 Prospect Avenue, Cleveland, O.

Uradne ure: 9:30 do 7:30 dnevno. V nedeljo od 10. do 1.

Mi govorimo slovensko

WILLOW FARMS DAIRY

1172 Norwood Rd.

MLEKO, SMETANA, SIR,

SUROVO MASLO

za dobro postrežbo, pokličite

Florida 4312-J (Thur.)

Collinwood Dry Cleaning & Dyeing Co.

LEO KAUSEK in FRANK KOVACH,

lastnika.

Fino čiščenje, likanje in popravila oblač.

15210 SARANAC RD. Glenville 4740.

(Thur.)

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. SARKO.

— Vidita torej, — je nadaljeval mušketir, da je vse uje-to, karkoli hoče zapustiti Lepi otok. Nihče se ne more tu kaj izkrcati, in vsak beg je nemogoč. Kralj vaju hoče dobiti in vaju bo tudi dobil. Jaz sem vaju nameraval poklicati na ladjo ter vama tam dati priliko za beg. Toda kakor vidim, imajo ladijski oficirji svoja povelja, ki jih delajo moje predpostavljence, v slučaju, da ne bi šlo vse tako, kakor bi moralo iti. Vem tudi, da imajo povelje, da me v slučaju potrebe odstavijo kot poveljnika. Torej, kaj naj storim za vas?

— Vzemite Porthosa seboj, — je rekel Aramis, — ker on bo kralju lahko dokazal, da je bil pri celi stvari popolnoma nedolžen.

— O, iz tega ne bo nič, — je rekel Porthos. — Jaz ostam, kjer sem.

— Potemtakem si moramo reči zbogom, — je rekel d'Artagnan. — Toda premišljal bom še o tem in upam, da vam bom dal lahko kak dober nasvet.

D'Artagnan se ni motil v svojih domnevanjih. Komaj je prispel na ladjo, ko mu je javil topniški major s posebnim pismenim ukazom, da mu je začasno odvzeto poveljstvo katero preide v njegove, majorjeve roke. D'Artagnan je škrtnil z zobmi, topniški častnik pa je dal povelje, naj se takoj prične obstrreljevati Lepi otok. V prihodnjem trenutku so preko morja zagrmeli ladijski topovi in iz njihovih žrel je bruhalo železo na Lepi otok.

4. poglavje
Titanova smrt

Ko je d'Artagnan zapustil svoja prijatelja, sta ta dva vstala, da pregledata straže. Porthos je komaj vstal in že pri prvih korakih so se mu zašibile noge. — Aramis, — je rekel Porthos, — to je slabo znamenje. Iz tega razvidim, da gre z menoj h koncu. Moj ded je bil dvakrat močnejši od mene, toda na nekem lovu je mahoma začutil slabost v nogah. In glejte, kmalu nato ga je napadel divji merjasec. Moj stari oče je ustrelil nanj, toda ga ni zadel, in v naslednjem hipu mu je merjasec s svojim čekani razparal trebuh. Bil je na mestu mrtve.

— To ni še noben vzrok, da bi se morali vi bati za svojo osebo, — je odvrnil Aramis. Sicer pa stojite zdaj zopet tako ponosno na svojih nogah, da bi mogli hišo zadeti na rame.

— Nu, res je, da sem zdaj spet dober in da je bila ta slabost samo hipna, toda, kakor sem vam rekel, je to slabo znamenje. Smrti se sicer ne bojim, toda jaz ljubim življenje. Imam lepa posestva in dokaj premoženja, kar bi rad še nekaj časa s pridom užival. In potem imam tudi še prijatelje, ki jih ljubim: d'Artagnan, Athosa, Raoula in vas!

— Saj mi bomo tudi še dolgo živeli, — je rekel Aramis ter stisnil Porthosu roko. — D'Artagnan bo vzel od mušketirjev slovo. Zmešnjava, ki bo zdaj nastala, če bo res odložen od poveljstva, bo velika in on jo bo izrazil ter nama pustil potegniti. To je njegov načrt, jaz pa sem tudi, če dal pripraviti čoln z jadrji, ki je spravljen v podzemski votlini Locmariji, blizu morja. Od tam dospemo lahko, čim se stori noč, na odprto morje.

— O, to je dobra misel, — je rekel Porthos. Torej upajva, da se vse dobro izteče.

Takrat pa se je začel klic. K orožju, k orožju! Množica vojakov je pričela tekati sem in tja, in ob soju plamenic so vojaki hiteli na svoja mesta.

— Mornarica prihaja bliže! — je zaklical neki vojak Aramis.

— Boj se pričinja! Na noge! Branimo se! — je zaklical Aramis.

— Na noge, v boj! — je zarjul Porthos s svojim gro-movitim glasom.

Oba prijatelja sta odhitela k najbližji bateriji.

Prijatelja sta zagledala na morju čolne, v katerih so stali vojaki. Ti čolni so se bližali obali od treh strani. V naslednjem trenutku so zagrmeli topovi. Prvi napad je bil zmagoslavno odbit; samo en čoln s kraljevimi vojaki je dosegel obal, toda se je moral z velikimi izgubami takoj zopet obrniti.

Porthos, jaz potrebujem ujetnika, — je zaklical Aramis, naka je Porthos takoj stekel k obali, se vrgel tam v klopčič borečih in begajočih ljudi ter zgrabil nekega vojaka za vrat. Dočim ga je držal kakor ščit pred svojimi prsmi, je korakal previdno nazaj k svojim.

— Tukaj imate ujetnika, ki ste ga želeli, — je rekel Aramis.

— Nu, vidite, vaše noge so se sijajno obnesle, — se je nasmešnil Aramis.

— Saj ga nisem ujel z nogami, marveč z rokami, — je rekel Porthos.

Ujetnik je bil častnik in Aramis ga je začel takoj izpraševati. Od tega častnika sta prijatelja izvedela, da je bil d'Artagnan takoj po tem, ko je moral odložiti poveljstvo, prepeljan nazaj v Francijo, in izprevidela sta, da jima ni od njegove stani več upati na pomoč. Aramis je nato vprašal častnika, kaj mislijo storiti s prebivalci lege-otoka, če bi bili slednji pre-magani.

— Povelje se glasi, da se vse one, ki preživijo ta boj, obe-si.

Aramis in Porthos sta se spogledala.

— Jaz sem prelahak za ve-šala, — je rekel Aramis. — Ljudi, kakršen sem jaz, se ne obeša.

— Jaz pa sem pretežak, — je rekel Porthos. — Pri meni bi se utrgala vrv.

— aZ vaju dva, — je rekel oficir, — je določeno, da si smeta sama izbrati način svojega usmrčenja.

— Zelo ste dobri, — je rekel činično Aramis.

Spet so zagrmeli topovi, vmes pa so prasketali strelj mušket.

— Strela božja, kaj pa je to? — je rekel Aramis.

— Prvi napad, ki ste ga od-bili, je bil od naše strani samo manever, da bi vi vse svoje sile koncentrirali na enem samem mestu. Medtem pa smo na drugem mestu, ki ni bilo tako močno zasedeno po vaših vojakih, vdrlj na otok.

— je rekel ujetnik smehljaje.

Aramis je prebledel in rekel: — Potemtakem smo iz-gubljeni. — In dočim je pri-hajalo kričanje vojakov ved-no bliže, se je Aramis obrnil do svojih ljudi in jim rekel:

— Prijatelji, nikakega odpo-ra več! Odpor bi bil zdaj brez-pomemben in bi vam bil

samo v pogubo. Udajte se kraljevi milosti. Kralj je vaš gospod. Nikar ne mislite več na to, da bi maščevali gospo-da Fouqueta! Nikar brez po-trebe ne žrtvujte življenja svojih žena in svojih otrok! Dol z orožjem! Ukazujem vam v imenu Vsemogočnega, predajte se kraljevi milosti!

Nato se je Aramis obrnil k ujetem oficirju ter mu rekel: — Gospod, prosti ste in se lahko vrnete k svojim.

— Gospod, — je rekel ofi-cir, — res je, da ste na ta na-čin rešili vse prebivalstvo oto-ka, niste pa rešili niti sebe, niti svojega prijatelja.

— Tudi midva upava, da ne bova kralja zaman prosila mi-losti, — je odvrnil Aramis.

— Milosti? — je vzkliknil Porthos divje. — Kakšna be-seda pa je to?

— Gospoda, — je rekel ofi-cir, — povelje se izrecno gla-si —

— Gospod, — ga je preki-nil Aramis, ki se je bal, da bi utegnil Porthos v svoji jezi kaj ziniti o nameravanem be-gu, — jaz sem škof, in ško-fa se ne more kar tako obso-diti.

Častnik ni na to nič odgo-ovoril, temveč se priklonil in šel.

Votlina Locmarija je bil na-vaden podzemski hodnik, ki je vodil skoro prav do morja. Zadnji del hodnika ni sicer šel več pod zemljo, temveč po prostem polju, toda je bil z grmovjem in kamenjem tako dobro zakrit, da se je lahko, neopaženo dospelo do obali Aramis in Porthos sta zapu-stila obzidje ter se v varstvu teme odpravila na pot.

Ko sta prispela po hodniku skoro do izhodišča, se je Porthos ustavil in dejal: — Dra-gi prijatelj, kaj niste nekaj go-ovorili o čolnu in ribičih, ki na-ju imajo tukaj pričakovati? Jaz ne vidim nikogar.

— Ti naju pričakujejo v no-tranosti, nekoliko dalje od tu, — je odvrnil Aramis.

S temi besedami je stopil Aramis v neki stranski hod-nik in je kričnil kakor sova. Kmalu se je v votlini nekdo oglasil in Aramis je vprašal — Ali ste vi, Yves?

— Da, monseigneur, jaz. Goeny in njegov sin.

— Je-li vse pripravljeno?

— Vse, vaša milost.

Možje so užgali svetilko in zdaj sta prijatelja opazila med kamenjem čoln, v kate-rem je bilo pripravljeno že vse potrebno: puške, krogle, sodček smodnika in živila.

Ko je Aramis vse natančno pregledal, je ukazal, naj spravi-jo čoln k morju. Možje so porinili čoln z velikim trudem naprej, in končno so dospeli do konca podzemskega hod-nika, kjer je zapirala pot veli-ka skala.

Kljub nečloveškemu naporu niso mogli trije ribiči odva-liti skale, dokler jim ni prišel na pomoč Porthos, ki je uprl svoja orjaška pleča v skalo, se uprl z nogami ob tla in privzdignil, da se je skala preva-lila na zunanjo stran. Skozi odprtino je prihajala svetlo-ba nastajajočega dneva.

Prvi je stopil iz votline Ara-mis, da se prepriča, če je vse varno, nato je ukazal osta-lim, naj spravijo čoln naprej. Zdaj je šlo delo laglje izpod rok in čoln se je naglo pomi-kal proti vodi. Tedaj pa se je nenadoma zaslišal pasji la-jež, in v votlino je šinila li-sica, ki so jo preganjali psi.

— Strela božja, to mora bi-ti lov! — je zaklical Aramis.

— Tudi človeške glasove že čujem. Bolje je, da se vrne-mo nazaj v votlino.

Možje so stopili nazaj sko-zi vhod, v istem trenutku pa so planili tudi že psi v votlino, ki so sledili lisico. Zunaj se je kmalu nato zaslišalo glasno kričanje.

— To so oficirji garde, — je rekel Aramis. — Slučajno so psi izsledili lisico, in ker nimajo na Lepem otoku, od-kar se je posadka vdala, no-benega opravka, jim je lov na to žival dobrodošla zabava.

— Da, toda lovci bodo sle-dili psom v votlino, — je re-kel Porthos.

— In nas bodo tukaj našli, — je pripomnil Aramis.

— Mi jih bomo čakali skriti za skalami in pobili, čim stopije noter.

Ko je izgovoril te besede, je Aramis potegnil svojo pi-štolo in bodalo. Škof iz Van-nesa je postal na mah spet nekdanji mušketir.

Lovci so prišli bliže. Ara-mis in Porthos sta otvorila na-nje ogenj in s štirimi strelj sta podrla četrto sovražni-kov. Dva vojaka, prestraše-na vsled nenadnega napada, sta z glasnim kričanjem po-begnili. Begunci so menili sedaj steči k čolnu, toda Ara-mis jih je zadržal. Videl je, da bi bil beg v tem trenutku brez-pomemben in nemogoč.

Strele so slišali, vojaka bosta privedla ojačenje, torej kaj bi jim koristilo pobegniti s čolnom na morje? Saj bi bili takoj spet ujeti. Ni kazalo drugega, kakor da ostanejo tam, kjer so, da tam pričakajo sovražnika in svoje življenje čim dražje prodajo.

Ostali so torej za skalami ter opazovali svoje sovražni-ke, ki so se čimdalje bolj bli-žali. Aramis je naštel 75 mož.

— Kaj naj storimo? — je jadikoval ter si pulil lase.

— Odprta boja ž njimi ne moremo tvegati, — je menil Porthos. — Toda izvalili jih bomo v votlino. Postavimo se tam-le za skale in potolče-mo vse, ki pridejo dovolj bli-zu, preden spoznajo, kje se nahajamo.

— Izvrstno, ljubi prijatelj, — je odvrnil Aramis. — Tudi jaz sem istih misli in želel bi, da pobijemo vse, toda bojim se, da bo vsaj polovica tako prestrašena, da ne bo hotela v votlino, in če samo eden še ostane, smo vseeno izgubljeni.

Ohranite si zdravje, čas in denar Kupite si enega sledečih pralnih strojev

ZASTONJ
demonstracija v vašem
domu na željo

ROTAREX
built by Apex

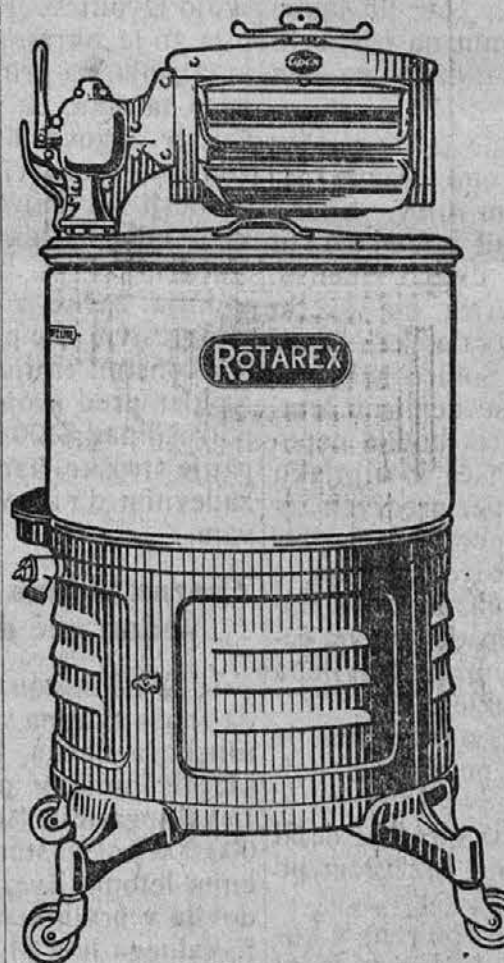
ZASTONJ
lepo darilo prvim 25 kupcem
pralnega stroja, likalnika
ali čistilnika

Preko en milijon teh
pralnih strojev
je v rabi

Izvanredne cene za gotovo
število teh strojev,
samo

\$99.00

na odplačila nekaj
malega več

ROTAREX

vacuum cleanerji
motorni pogon
(vsa garancija)

Pritikline
posebej

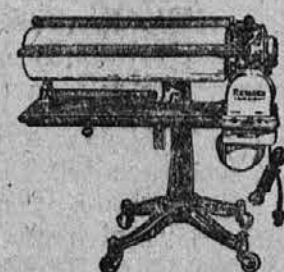
\$6.00

\$39.50

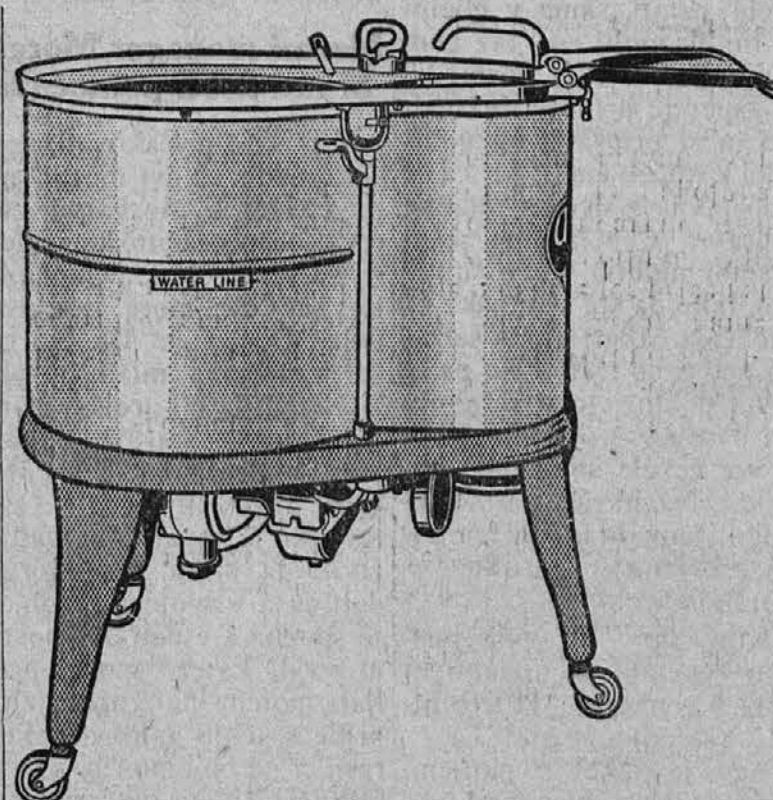
ROTAREX
električni
GLADILNIK

zgladi perilo naglo—
z manjšim trdom—
in sijajnim uspehom

\$129.00

Na odplačila nekaj
malega več

NOVI

Apex
Wringerless

Opere in ovije perilo v
par minutah. Povabi-mo vas, da si ogledate
ta pralni stroj danes.

\$165.00

Na odplačila nekaj
malega več

The STERN FURNITURE Company

PODRUŽNICE

7742 Broadway

odprto vsak večer

2104 W. 25th St.

odprto ponedeljek, če-
trtek in soboto zvečer

15428 Waterloo Rd.

ODPRTO V PONEDELJEK, TOREK, ČETRTEK
IN SOBOTO ZVEČER

Telefon: KEmore 3177

J. Perusek, pomož.
poslovodja, sloven-
ski zastopnik.